

paa Diskussionen igen. Jeg vil dog bemærke, at Bæreevnen er saadan, at det kun er lige til, at man tør bygge dette Spir. Det er kun lige til, idet man — hvilket Professor Ostenfeld ogsaa udtaler — ikke vilde bygge et saadant Taarn med Spir fra nyt af, men vilde bære sig anderledes ad og bygge det solidere; men da det, som sagt, lige kan gaa an, kan det jo ikke benyttes i Agitationen mod Spiret.

Med Hensyn til de fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen skal jeg sige, at Flertallets Forslag synes jeg ikke om — af flere Grunde. For det første, fordi det i Virkeligheden udtaler et Ønske om at faa Spiret rejst, og i Henhold til mine Udtalelser ved første Behandling kan jeg ikke slutte mig dertil, For det andet, fordi Folketinget derved giver en Slags Undergaranti overfor den økonomiske Garanti, der er stillet, og det vil jeg, efter hvad der foreligger, heller ikke deltage i. Spørgsmaalet er nemlig: Hvem skal betale, hvad der maatte kræves ud over det, der her er garanteret? Hele den juridiske Side af Sagen synes mig at være overordentlig indviklet. Kirkeinspektionen, som dog maa være den, der repræsenterer Kirkeejeren, da Kirken er selvejende, er, saa vidt jeg ved, ikke hørt. Jeg kunde godt lide at vide og vil spørge den højtærede Minister om, hvorledes denne Sag nu vil komme til at gaa. Vil det være saadan, at Ministeriet i Virkeligheden ikke har Afgørelsen af Sagen i sin Haand? I saa Tilfælde vil jo hele Debatten her være ganske uden Betydning, thi Hensigten med den Debat, vi føre her, kan jo kun være, at den skal være vejledende for Ministeren, men hvis Ministeren ikke kan træffe Afgørelse i Sagen, synes det mig at være et noget mærkeligt Forlangende, at Folketinget overhovedet skal tage Stilling til den. Det forekommer mig ikke, at Afgørelsen tilkommer Konsistorium; Konsistorium synes at have den Stilling at have Veto. Hvis Kirkeinspektionen ønsker at sætte et Spir paa Kirken, kan vist ingen forhindre det, hvis Konsistorium som Patronat tiltræder det. Spørgsmaalet er da, om Konsistorium vil spørge Ministeriet, som det gjorde fornige Gang, Spørgsmaalet forelaa. Vil Konsistorium nu under de forandrede Forhold spørge Ministeriet, og skal saa Ministeriets Beslutning være afgørende, eller vil Konsistorium undlade at spørge Ministeriet? Det er ikke godt at vide. Men det Faktum kommer til at foreligge, at hvis der senere skal betales noget til Spirets Ved-

ligeholdelse — og de 100,000 Kr. slaa langt fra til som Kapital —, vil det blive enten Staten, nemlig hvis vi vedtage Flertallets Forslag, thi dermed have vi fra Folketingets Side i Virkeligheden givet en saadan Udtalelse, at man ikke kan undlade at honorere den senere, eller ogsaa vil det blive Københavns Borgere — ikke Frue Kirkes Sogn, men Københavns Borgere, fordi Ligningen af Kirkemidler finder Sted samlet paa Københavns Borgere. Af disse Grunde ønsker jeg altsaa ikke at stemme for Flertallets Forslag, da jeg ikke vil paalægge Staten dette Baand, og jeg ikke vil være med til nogen Undergaranti.

Til den af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) fremsatte Paastand om Overgang til Dagsordenen kan jeg ifølge hele min Stilling til Sagen, som jeg gav Udtryk ved første Behandling, som Modstander af Spiret udmærket slutte mig. Jeg synes ogsaa, at de, som ville have en neutral Udtalelse, kunne slutte sig til det ærede Medlems Forslag, uden at slutte sig til hans Motivering deraf. Men naar jeg for mit Vedkommende slutter mig til det, er det ud fra ganske den samme Betragtning, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds gjorde gældende, idet jeg, som jeg udtalte ved første Behandling, er en Modstander af Spiret. Det forekommer mig, at naar Venstre har gjort Folketinget til den stærkeste Institution i Danmark, maa Ministeren, naar han kommer her til Folketinget med det Ønske at faa at vide, hvad Folketingets Mening er om Sagen, selv om det ikke kan tilkendes direkte gennem Lovforslag, dog tage Hensyn dertil. Og det forekommer mig, at hvis Flertallets Forslag vedtages, faar Ministeren, ganske vist kun svagt, at vide, at man indenfor Folketinget ikke har videre Interesse for dette Spir, thi hvis man havde videre Interesse for det, vilde man aldrig stille sig saa smaaligt at sige: Spiret modtage vi med Begejstring og Glæde, men vi ville ikke betale dets Vedligeholdelse! Det vilde Folketinget ikke kunne være bekendt. Gennem den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er fremsat af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, er der i Motiveringen fra hans Side, som jeg slutter mig til, en bestemt Tilkendegivelse af, at vi ikke ønske Spiret, og derfor ønske vi ikke at deltage i Vedligeholdelsen. Det synes jeg er det rette og værdige Svar, Folketinget kan give.

I Anledning af de af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) fremsatte Ud-